

Sygn. akt IX W 1632/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant –sekr. sąd. Roksana Jankowska

w obecności oskarżyciela publ.nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w dniu 02/06/2014r. sprawy

P. S. (1)

s. E. i W. z domu K.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 24.01.2014r. około godz. 11:55 w miejscowości W. na wysokości posesji (...) na drodze publicznej kierując samochodem marki M. (...) o nr rej (...) wykonując manewr omijania nie zachował szczególnej ostrożności poprzez nieupewnienie się co do możliwości wykonania bezpiecznie tego manewru, zmuszając tym samym jadącego z przeciwnego kierunku pojazd marki B. o nr rej (...) do zjechania na pobocze w wyniku czego pojazd uderzył w ogrodzenie, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w związku z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o Ruchu Drogowym

ORZEKA

I. **Uniewinnia** obwinionego **P. S. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w związku z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o Ruchu Drogowym

II. Koszty postępowania w części uniewinniającej wyroku przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt IX W 1632/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014r. uniewinnił obwinionego P. S. (1) od zarzutu popełnienia wykroczenia z art.86§1kw w zw. z art. 3ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym, tj. , że w dniu 24.01.2014r. około godz. 11:55 w miejscowości W. na wysokości posesji (...) na drodze publicznej kierując samochodem marki M. (...) o nr rej (...) wykonując manewr omijania nie zachował szczególnej ostrożności poprzez nieupewnienie się co do możliwości wykonania bezpiecznie tego manewru, zmuszając tym samym jadącego z przeciwnego kierunku pojazd marki B. o nr rej (...) do zjechania na pobocze w wyniku czego pojazd uderzył w ogrodzenie, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika , że obwiniony z zawodu (...) , jest zatrudniony na ¼ etatu w firmie (...) z wynagrodzeniem około (...). Jest kawalerem, był uprzednio (...).

(dane osobopoznawcze k.29).

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika , że w dniu 14.01.2014r. w miejscowości W. na drodze jednojezdniowej ,dwukierunkowej panowały trudne warunki atmosferyczne i drogowe. Nawierzchnia asfaltowa jezdni był oblodzona i zaśnieżona. Dopuszczalna prędkość na tym odcinku wynosiła 50km/h.

(d. notatka urzędowa k.3-3 verte)

Obwiniony P. S. (1) około godziny 11:55 kierował pojazdem ciężarowym m-ki M. (...) nr rej. (...) przez miejscowość W.. Na torze jego przejazdu stał zaparkowany pojazd m-ki P. (...) nr rej. (...). Gdy obwiniony zdecydował się ominąć ten pojazd , nie jechał żaden pojazd z przeciwnego kierunku. Włączył lewy kierunkowskaz i gdy dojechał do pojazdu P. , to kierująca tym pojazdem T. G. (1) , bez włączonego kierunkowskazu , włączyła się do ruchu i przejechała obok pojazdu obwinionego kilka-kilkanaście metrów. Następnie zatrzymała się . W międzyczasie od strony przeciwnego kierunku tj. drogi nr (...) nadjechał pojazd m-ki B. nr rej (...), którym kierował J. W.. Obwiniony z odległości około 110m dostrzegł pojazd m-ki B.. Z uwagi na sposób zachowania ,kierującej pojazdem m-ki P. nie mając możliwości zjazdu na prawą stronę , przy prędkości około 20-25km/h, odbił w lewą stronę , gwałtownie zahamował i zatrzymał pojazd .Pozostały ślady hamowania jego pojazdu. W tym czasie jadący z przeciwnego kierunku pojazd m-ki B. podjął nieskuteczny manewr hamownia na oblodzonej nawierzchni izjechał na pobocze ,znajdował się wówczas od obwinionego w odległości około 8-10m i uderzył prawą przednią stroną pojazdu w słupek ogrodzenia znajdującego się po prawej stronie dla jego kierunku jazdy. W następstwie kolizji ,w pojeździe m-ki B. został połamany przedni zderzak , wybity halogen , pogięty prawy przedni błotnik , uszkodzona pokrywa pojazdu ,zgnieciony spryskiwacz z prawej strony.

(d. opis skutków zdarzenia w notatce urzędowej , ksero zdjęć k.5)

Za nim przyjechała policja , wszystkie pojazdy przemieściły się ,a kierująca pojazdem m-ki P. T. G. (1) w ogóle odjechała z miejsca zdarzenia.

Obsługujący zdarzenie funkcjonariusze Policji M. R. i M. H. na miejscu po rozpytaniu obwinionego i kierującego pojazdem B. ,nie ustalili sprawcy zdarzenia. Funkcjonariusze Policji sporządzili odręczny szkic ,jak na k.4 akt , podczas wypełniania karty zdarzenia drogowego Nie dokonywali żadnych pomiarów miejsca zdarzenia, ani nie zabezpieczyli śladów na miejscu zdarzenia np.w postaci śladów hamowania.

Dopiero w dniu 27.02.2014r. tj .blisko miesiąc po zdarzeniu funkcjonariusz Policji M. R. wykonał zdjęcia poglądowe oraz dokonał pomiaru szerokości jezdni, chodnika i szerokości pobocza. Sporządził też odręczny szkic sytuacyjny.

(d. notatka urzędowa k.9, zdjęcia poglądowe k.11-12, odręczny szkic k.10)

Zdaniem Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie sposób wykluczyć wersji nie przyznającego się do winy obwinionego P. S. , że to nie jego manewr spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i nie skutkiem jego zachowania , jako uczestnika ruchu ,doszło do uszkodzenia jadącego z przeciwnego kierunku pojazdu pokrzywdzonego m-ki B..

(d. wyjaśnienia obwinionego k.16,)

Zwrócić należy uwagę na sprzeczne relacje kierującej pojazdem m-ki P. zarówno z relacją obwinionego , jak i wersją przedstawioną przez kierującego pojazdem m-ki B. , poza oczywistymi skutkami zdarzenia.

T. G. (1) w toku czynności wyjaśniających zeznała , że stała pojazdem m-ki P. na drodze ,na wysokości domu (...)we W.. W międzyczasie zadzwonił telefon leżący z tyłu na siedzeniu , gdy chciała go wyciągnąć zauważyła ,jak zza zakrętu

wyjechał duży pojazd ciężarowy , ruszyła i zjechała maksymalnie do prawej krawędzi. Widziała w lusterku , że pojazd ten zatrzymał się za jej pojazdem .Zajęła się dzwonieniem do pracy. Nie widziała by jadący tym pojazdem obwiniony wykonywał manewr omijania jej pojazdu. Od obwinionego dowiedziała się , że doszło do zdarzenia drogowego. Kierowcę B. poinformowała , że obwiniony stał ,bo inaczej by w uderzył w jej pojazd. Na rozprawie zeznała , że stała 4 kołami na jezdni , a widząc zbliżający się dość szybko pojazd ciężarowy , nie włączając kierunkowskazu ,podjechała do przodu, zatrzymując się na chodniku dwoma kołami. Widziała ,jak obwiniony gwałtownie hamuje i ,że zatrzymał się po skosie w odległości około 2metrow od jej pojazdu. . Nie wiedziała ,co było przyczyną hamownia tego pojazdu. Potem zajęła się telefonem i coś je mignęło. Zeznała , że pojazd ciężarowy nie zmienił swojej pozycji i nie ominął jej . Zdarzenia tj. uderzenia przez B. w słupek ogrodzeniowy nie widziała . Pozostawiła swoje dane i nie czekając na policję odjechała .

(d. zeznania T. G. k.8-8 verte ,k.29verte-30)

Jeszcze inaczej te okoliczności przedstawił , kierujący pojazdem m-ki B. J. W. . Z jego relacji wynika , że z odległości około 100metrów dostrzegł stojący po lewej stronie pojazd osobowy, następnie wyłaniający się zza niego pojazd ciężarowy. Określił prędkość swojego pojazdu na 40km/h. Widząc , że pojazd ten jedzie wprost na niego skręcił na pobocze i hamując , będąc w odległości około 15 metrów od pojazdu ciężarowego ,uderzył w słupek ogrodzenia ,znajdujący się po prawej stronie. Zaprzeczył by pojazd ciężarowy stał . Zeznał , że nie widział wcześniej przemieszczającego się pojazdu P. , dopiero po zdarzeniu zauważył , że pojazd ten znajdował się w odległości około 10m bardziej z przodu ,niż jak widział go pierwotnie. Po kolizji według świadka pojazd obwinionego znajdował się na przeciwko pojazdowi m-ki P. i jednocześnie z tyłu pojazdu B..

(d. zeznania J. W. k.30,6-6verte)W tych okolicznościach nie wnoszą istotnych treści do sprawy zeznania funkcjonariusza Policji M. R. , które stanowią powtórzenie relacji poszczególnych uczestników i potwierdzenie , że na miejscu nie ustalono sprawcy , potem , że typowano kierującą pojazdem m-ki P. ,by wniosek o ukaranie skierować przeciwko obwinionemu. Podkreślenia wymaga , że świadek ten potwierdził istniejące na nawierzchni jezdni ślady dużego pojazdu , lecz ani zostały one ani zabezpieczone ani zweryfikowane. Za nieistotne dla sprawy Sąd uznał zeznania D. A. , który nie widział zdarzenia. Żadna ze stron nie wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków i kolizji drogowych.

Reasumując ,te okoliczności ,jak i brak pomiarów i prawidłowego zabezpieczenia materiału dowodowego z miejsca zdarzenia ,w świetle sprzecznych wersji uczestników zdarzenia ,nie dają żadnych podstaw do prawidłowej weryfikacji wersji przyjętej we wniosku o ukaranie , że powodem kolizji było niezachowanie ostrożności przez obwinionego , podczas wykonywania manewru omijania pojazdu m-ki P. i w konsekwencji zmuszenia kierującego pojazdem m-ki B. do manewru obronnego ,tj. zjechania na pobocze i uderzenia w ogrodzenie. W tym zakresie nie można pominąć ścisłego związku przyczynowo-skutkowego między zachowaniem kierującej pojazdem m-ki P. , która bez sygnalizowania włączyła się do ruchu ,w czasie gdy obwiniony zamierzał wykonać manewr omijania , do którego ,jak wskazuje zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie doszło. Istotnym jest , za nim doszło do uszkodzenia pojazdu m-ki B. jadącego od strony drogi nr (...), wpływ zachowania kierującej pojazdem m-ki P. ,w czasie zbliżania się do niej pojazdu ciężarowego obwinionego m-ki M. (...), na podjęty przez niego gwałtowny manewr hamownia i zaistniałe tym samym zagrożenie bezpieczeństwa . Świadczyć to może zatem o tym , że do manewru omijania w zaistniałych warunkach nie mogło dojść.. W tych okolicznościach nie sposób pominąć , czy faktycznie istniejące , a nie zabezpieczone ślady hamownia ,o których wspominał obwiniony, jak i funkcjonariusz Policji , pochodziły z jego pojazdu i świadczyły o tym , że prędkość jego pojazdu była bezpieczna w trudnych warunkach drogowych , skoro pozwoliła na zatrzymanie jego pojazdu. Nie sposób też wykluczyć, czy tym samym prędkość drugiego uczestnika ruchu , a pokrzywdzonego w sprawie ,kierowcy B. ,była dostosowana do oblodzonej nawierzchni jezdni , nawet jeżeli poruszał się on z prędkością dopuszczalną administracyjnie , nie jest to równoznaczne z twierdzeniem ,że była to prędkość bezpieczna. Zdaniem Sądu powyższe istniejące w sprawie wątpliwości , a jest ich niewątpliwie wiele , zgodnie z zasadą in dubio pro reo należy tłumaczyć na korzyść obwinionego .

W tych warunkach Sąd orzekł o uniewinnieniu obwinionego od stawianego zarzutu, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.